

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
יבמות-כיצד	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
והא מכל מקום לידי חזין לן דכתיבן לאיסורא	[רב הלל]									‡	◇	כב.
וליעמיך, אי הוה כתיב להיתירא, מי הוות סמכת עלייהו? דמר בריה דרבנא מי חתים עלייהו? השתא נמי דכתיב לאיסורא, לאו מר בריה דרבנא חתים עלייהו.	אמר ליה: [רב אשי]									!	◇	כב.
שלישי שבכנו ושכבתו ושכבן אשתו ושבת אשתו - שניה, רביעי שבחמיו ושבתו - שניה.	תני דבי רבי חייא:										■ ◇	כב.
מאי שנא למעלה דקחשיב לה לאשתו, ומאי שנא למטה דלא קחשיב לה לאשתו?	רבינא לרב אשי:									‡		כב.
למעלה - דאיסורא מכח אשתו קא אתי - חשיב לה, למטה - דאיסורא לאו מכח אשתו קאתי - לא קחשיב לה.										!	◇	כב.
והא בן אשתו ובת אשתו, דאיסורא מכח אשתו קאתי, ולא חשיב לה.										‡		כב.
אידי דתנא שלשה דורות למטה דידיה ולא חשבה, תנא נמי ג' דורות למטה דידיה ולא חשבה.										!		כב.
שניות דבי רבי חייא, יש להן הפסק או אין להם הפסק?	רב אשי לרב כהנא:										^ ◇	כב.
ד' נשים יש להם הפסק, ותו לא.	ת"ש, דאמר רב:									■ !	◇	כב.
דלמא, כי קאמר רב - לההיא מתניתא.										‡	◇	כב.
שלישי ורביעי	ת"ש:									■ !	◇	כב.
שלישי ורביעי אין, טפי לא.										!		כב.
דלמא משלישי ואילך, מרביעי ואילך.										‡	◇	כב.
גזרו שניות בגרים, או לא גזרו שניות בגרים?	רבא לרב נחמן: חזי מר האי מרבנן דאתא ממערבא ואמר, בעו במערבא:										^ ◇	כב.
השתא ומה ערוה גופה, אי לאו שלא יאמרו באין מקדושה חמורה לקדושה קלה - לא גזרו בהו רבנן, שניות מביעאי?	אמר ליה: [רב נחמן]									!	◇	כב.
גרים, הואיל ואתו לידן, נימא בהו מלתא:	רב נחמן:										■	כב.
אחין מן האם - לא יעידו, ואם העידו - עדותן עדות, אחין מן האב - מעידין לכתחלה.	[רב נחמן]									◆ ■	◇	כב.
אפילו אחין מן האם נמי מעידין לכתחלה	אמימר									◆ ■	◇	כב.
ומ"ש מעריות?										‡		כב.
ערוה - לכל מסורה, עדות - לבית דין מסורה, וגר שנתגייר - כקטן שנולד דמי.										!	◇	כב.
מי שיש לו אח מכל מקום - זוקק את אשת אחיו ליבום, ואחיו הוא לכל דבר, חוץ ממי שיש לו אח מן השפחה ומן העובדת כוכבים.											■	כב.
מי שיש לו בן מכל מקום - פוטר את אביו מן היבום, וחייב על מכתו ועל קללתו, ובנו לכל דבר, חוץ ממי שיש לו בן מן השפחה ומן העובדת כוכבים.											■	כב.
מכל מקום לאתויי מאי?											^	כב.
לאתויי ממזר.	רב יהודה:									!	◇	כב.
פשיטא, אחיו הוא										‡		כב.
מהו דתימא לילף אחוה אחוה מבני יעקב, מה להלן כשרין ולא פסולין, אף כאן כשרין ולא פסולין, קמ"ל.										!	◇	כב.
ואימא הכי נמי?										‡		כב.
כיון דלענין יבום מיפטר נפטר, מיוקק נמי זקיק.										!	◇	כב.
ואחיו הוא לכל דבר.											■	כב.
למאי הלכתא?											^	כב.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
יבמות-כיצד	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
ליורשו וליטמא לו.										!	◊	כב:
פשיטא, אחיו הוא										‡		כב:
סד"א, הואיל וכתביב: (ויקרא כ"א) כי אם לשארו הקרוב אליו										!	◊	כב:
שארו - זו אשתו	אמר מר:									!	■	כב:
וכתיב: (ויקרא כ"א) לא יטמא בעל בעמיו להחלו, יש בעל שמטמא, ויש בעל שאין מטמא, הא כיצד? מטמא הוא לאשתו כשרה ואין מטמא לאשתו פסולה										!	■	כב:
ה"נ מטמא הוא לאח כשר ואין מטמא לאח פסול, קמ"ל.										!		כב:
ואימא ה"נ										‡		כב:
התם לאפוקי קיימא, הכא אחיו הוא.										!	◊	כב:
חוץ ממי שיש לו אח מן השפחה ומן העובדת כוכבים.											■	כב: <
מ"ט?											^	כב:
אמר קרא: (שמות כ"א) האשה וילדיה תהיה לאדוניה.										!	◊	כב:
מי שיש לו בן מ"מ - פוטר וכו'.											■	כב: <
מכל מקום לאתויי מאי?											^	כב:
לאיתויי ממזר.	רב יהודה:									!	◊	כב:
מאי טעמא?										^		כב:
דאמר קרא: (דברים כ"ה) ובן אין לו, עיין עליו.										!	◊	כב:
וחייב על מכתו.											■	כב: <
אמאי? קרי כאן: (שמות כ"ב) ונשיא בעמך לא תאור, בעושה מעשה עמך											‡	כב:
בעושה תשובה	כדאמר רב פנחס משמיה דרב פפא:									!	■	כב: ◊
הכא נמי כשעושה תשובה.										!		כב:
והאי בר תשובה הוא?										‡		כב:
איזהו (קהלת א') מעוות לא יוכל לתקון? זה הבא על הערוה והוליד ממנה ממזר	והתנן, שמעון בן מנסיא:									‡	■	כב:
השתא מיהא עושה מעשה עמך הוא.										!		כב:
הבא על אחותו והיא בת אשת אביו - חייב משום אחותו ומשום בת אשת אביו	תנו רבנן: [רבנן]										■	כב: ◊
אינו חייב אלא משום אחותו בלבד, ולא מפני בת אשת אביו.	רבי יוסי בן יהודה:										■	כב: ◊
מאי טעמייהו דרבנן?											^	כב:
מכדי כתיב: (ויקרא י"ח) ערות אחותך בת אביך או בת אמך, ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא למת ליל? ש"מ, לחייבו משום אחותו ומשום בת אשת אביו.	אמרי: [רבנן]									!	◊	כב:
ורבי יוסי בר' יהודה?										‡		כב:
אמר קרא: אחותך היא, משום אחותו אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו משום בת אשת אביו.	[רבי יוסי בר' יהודה]									!	◊	כב:
ורבנן, האי אחותך היא מאי עבדי ליה?										‡		כב:
מיבעי להו: לחייבו על אחותו בת אביו ובת אמו, לומר, שאין מזהירין מן הדין.	[רבנן]									!	◊	כב:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא- question-שאלה ^ answer-תירוץ-! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
יבמות-כיצד	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
ורבי יוסי בר' יהודה?											ז	כב:
אם כן, לכתוב רחמנא אחותך, היא למה לי? משום אחותך אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו משום בת אשת אביו.	[רבי יוסי בר' יהודה]										!	כב:
ורבנן?											ז	כב:
אף על גב דכתיב אחותך, איצטריך למכתב היא, שלא תאמר בעלמא מזהירין מן הדיון, וכ"ת אחותך דכתב רחמנא למה לי? מילתא דאתיא בק"ו טרח וכתב לה קרא, כתב רחמנא היא.	[רבנן]										!	כב:
ורבי יוסי בר' יהודה?											ז	כב:
אם כן, ליכתביה רחמנא לאחותך היא באידך קרא.	[רבי יוסי בר' יהודה]										!	כב:
ור' יוסי בר' יהודה, האי בת אשת אביך מאי עביד ליה?											ז	כב:
מיבעי ליה: מי שיש לו אישות לאביך בה, פרט לאחותו משפחה ועובדת כוכבים, שאין אישות לאביך בה.	[רבי יוסי בר' יהודה]										!	כב:
ואימא: פרט לאחותו מאנוסה.											ז	כב:
ההיא לא מצית אמרת, מדרבא											!	כב:
כתיב: (ויקרא י"ח) ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה, הא בת בנה דידה ובת בתה דידה שרי, וכתבי: (ויקרא י"ח) ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בתה, הא כיצד? כאן באונסין, כאן בנשואין.	דרבא רמי:										!	כב: